

[Rytter.]

valgt, men Ministeren kan ikke have haft nogen Bagtanke med at sætte mig ind, thi dengang det kom for i Partiet, vidste Ministeren overhovedet ikke, hvem der vilde blive valgt af Venstre.

Med Hensyn til den Kritik, som Ministeren tog saa kraftig Afstand fra i Dag, vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg overhovedet ikke har kritiseret den Kommission, som har været nedsat. Det, jeg har kritiseret, er, at Ministeren vil centralisere Behandlingen af Sager, hvis Henviisning til Retslægeraadet vil medføre en i Længden uholdbar Overbebyrdelse af dette. Ministeren raillerede over, at vi havde foreslaaet, at det skulde være den underordnede Kredslæge eller Amtslæge, som skulde afgøre, om der skulde finde mundtlig Konference Sted eller ikke. Det maa skyldes en Misforstaaelse. Vi vil have, at det skal bero paa begge de to Instanser; Ministeren behøver kun at læse Lovforslaget, som det nu foreligger, saa vil han se, at det, som han raillerede over, i Forvejen foreslaas med Hensyn til Overlægerne ved Sindssygeanstalterne. Overlægerne ved Sindssygeanstalterne har, skønt ogsaa de er underordnede, Myndighed til at sige: Lad os forhandle mundtlig om det. Det er det samme, som vi ønsker skal gælde overalt. Det er i øvrigt ikke et Ønske, som jeg har fremsat alene paa Partiet Venstres Vegne, det er et Ønske, som den danske Lægeforening har givet Udtryk for ikke blot over for Ministeren, men ogsaa over for det Udvalg, der har været nedsat.

Naar jeg talte om en falsk Autoritet, saa er det ikke tilstrækkeligt, at Ministeren siger, at det er dygtige Mennesker, der sidder i Retslægeraadet. Det anerkender jeg fuldt ud, men jeg sagde, at de Sager, som der træffes Afgørelse i, kun underkastes et sagkyndigt Skøn af to Medlemmer af Retslægeraadet. De forskellige Specialer er repræsenteret i dette, men det er kun een eller to, der er Specialister paa de Omraader, hvorom Talen her er, og vi mener derfor, at de Afgørelser, der træffes af vore Overlæger rundt omkring ved Sindssygeanstalterne, kan staa Maal med Afgørelserne herinde fra, saa meget desto mere som disse Overlæger har det store Fortrin, at de har Patienterne til umiddelbar Iagttagelse, hvad man ikke har herinde. Vi mener altsaa, det er forkert at lægge alle Afgørelserne herind.

Justitsministeren (Zahle): Det glæder mig, at jeg ikke har Ansvar for, at det ærede 4de tingvalgte Medlem kom ind i

Kommissionen; saa skal jeg ikke bebrejde mig det mere. Embedslægerne betegner det ærede Medlem som underordnede, men der er ikke noget Underordningsforhold mellem Retslægeraadet og Embedslægerne, saa det Udtryk skal det ærede Medlem ikke bruge; det er uheldigt og kun egnet til at skabe et mindre venligt Forhold mellem de to Parter, som skal arbejde sammen. Man burde undlade at fremsætte en saadan Udtalelse.

Naar det ærede Medlem tager alting saa nøje, maa jeg gøre opmærksom paa, at der ikke er noget i dansk Lovsprog, der hedder Sindssygeanstalter, det hedder Sindssygehospitalet.

Det ærede Medlem gør nu gældende, at han ikke i Almindelighed mener, at Retslægeraadet kun har en falsk Autoritet, men at der dog er noget om det, thi hvis dette Forslag om et Retslægeraad paa 7 Medlemmer vedtages og Folk saa tror, at der af den Grund træffes saa udmærkede Afgørelser, tager de fejl, idet kun 2 eller 3 Medlemmer deltager i Afgørelserne. Hertil maa jeg sige, at naar det er indsigtfulde Mænd, hvis Afgørelser med Rette anses for at være sikre og gode, har man ikke Lov til paa et saadant Grundlag at sige, at der kun er en falsk Autoritet. Det burde det ærede Medlem aldrig have sagt.

Rytter: Jeg har ikke noget imod, at den højtærede Minister rettede sin Udtalelse om den Glæde, han har haft ved at udnævne mig. Jeg var mere forbavset over, at Ministeren talte forholdsvis vidtløftigt om sin Tanke med at udnævne mig, for det maa bero paa en Misforstaaelse.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal maa der ogsaa foreligge en Misforstaaelse fra Ministerens Side, for selv om Afgørelsen træffes af 2—3 Medlemmer, er kun den ene af dem virkelig sagkyndig paa det Omraade, det drejer sig om, i hvert Fald højest to, og derfor er det, vi finder, at Afgørelsen lige saa godt kan træffes af Overlægerne rundt omkring. Det er ikke 3 Specialister paa Sindssygeevæsenets Omraade, der bliver sat til det, og Overlægerne har jo det store Fortrin, at de har Lejlighed til umiddelbar Iagttagelse.

Justitsministeren (Zahle): Jeg beklager, at det ærede Medlem bliver ved med at bekæmpe Retslægeraadets Autoritet paa det Omraade, hvor det skal virke. Heldigvis er denne Autoritet saa stor og grundfæstet, at Bestræbelser for at nedbryde den vil være ganske forgæves.